

Fra Teller, Alaska

Da de ubetydelige artikler, jeg sendte til "Pacific Herold," varer henvende "Norumbega," Sionskirkenes ungdomsskole, pastor Vergelius' kald, Seattle, som en liten ihukommelse for alt godt jeg gjennem denne ungdomsskolen i aarenes løp har fått; derved til Sions menighet og disse mine prest og alle de andre i Pacific District som mere eller mindre er interesserte i denne Missionsmarsj. Vi vilde jo gjerne sende private breve til alle vores mange venner rundt om, men endog heroppe er det vanskelig at finde tid til det.

En vrest skriver, etterat han hadde haft en stor lange reise hit i sør bort, og sier: "Et sted man der har vært sommet." Da der nyligste fan ikke flere som er behøret med samme tanke, vil jeg gjerne henvendt mig til dem: Det er jeg sikker på. Vi har rykket ut blandt de fremmede med evangeliet os, men skal arbeider frønes med held, men vi har hvert av dem det hjemme; alvorlige, venlige, fristilige breve strevet ned hjørnet og sent, at vi til storm, at baaten var fortinnet, o. s. v. Fra de nære folks hånd er det vanskelig at finne et sted til det.

Dernæst en rettelse. I to av mine breve har jeg vært så uheldig at giøre den stemme feil at si, at det første menighetsråd i Teller menighets historie ble holdt juledag 1916, og det første menighetsråd i Marys Igloos menighet ble holdt nytaarsdag 1917. Da skriver godt. Brevet til mig og sier, at der har vært holdt menighetsmøter før. Jeg beslager meget, at denne feil niet mig ind. Men jeg visste ikke bedre og trodde det forholdt sig saa; for det første, fórde jeg ikke sandt noget i ministerialbolet om det; for det andet, fórde begge menigheter så de aldri hadde haft noget lignende møte, likeledes Anasatz, tølsen, og Miss Ernestvedt om Teller menighet; for det tredje, fórde jeg aldri hadde set noget eller hørt det minste til det. Kun en da undres på at jeg ikke kom igjor? Tidligere vil jeg ikke kom haft denne feil at være så venlig at rette paa den. Det skal være ret.

Bed dette vort første menighetsmøte, juledag, ble det ikke gjort meget. Dog blev det bestemt at møte hver måned, eller når noe missjonærer møtte om det forendent. Dette er også blitt gjort og jeg tror, det har ikke vært betydning for Teller menighet. Meningen er at når eksterne interesser i missjonen som deres egen. De burde nu være i stand til å hjelpe missjonen i mangt. Håpentil har de forsøkt at få ut no missjonen saa meget som mulig. Etter det burde vi nu forsøkt at få dem til å yde, når de både blir missjonen til mindre byrde og lig selv til mer glæde.

Hør har det formelig regnet med overrosseter i det siste. Den 11de d. m. gikk isten ut og det var for alle en almindelig juledag. For at være tradisjon som dog litt av den markert, men nu ligger bugten der fra aaven, ville vi "tradisjonen". Vi hadde da vært blosert 7 måneder, så dere kan ikke kjenne hvor store glæde ved forandringer.

Den 16de kom allerede den første båt, "Silver Wave," postbåten. Vi har vel haft vært glædere ved missjonen nogen tid, end vi var da. Til og med børnene blei østevilde av glæde, saa det var næsten umulig at holde sine vao dem, eller kunne vi glemt det for en stund. Noget var det til Teller. Der var det sandt feststilling. Da de først med tiferten hadde udgået toppen vaa masterne hadde de sieblikkelig nedlagt alt arbeide og sifset op. Postbåten drog i 9 fulde sætter, den første post vaa afslutet to måneder. Tidligere var glæden, og den lille postmester arbeidet næsten livet av sig. Hornsød over at ha saat en os soffene drog jeg hjem igjen. Nogle af brevene møtte na-

turligvis løses paa veien, og da jeg kom hjem ved 12 tiden om natten fant jeg endnu vinduerne opp. De var naturligvis ikke gaa til. Mrs. Hansen til 8. m. i m. Ernestvedt 12 og jeg 23 breve. Mange tak! Disse breve holdt os vaktne til langt ut paa morgnensiden. Beg sat utenfor port og mange gange riktig sitt, saa vi funne ut ikke faa meget ut av det.

Vi var heller forlue missjonen med et elskende oplag av havproducenter, end havproducenter. Det falder lettare. De slipper da at oparbeide jorden, og faa vante vaa velsit; det eneste vi kan bli at høste.

Hør ligger endnu en del sine i ristet og rensr og veiret er furt. Dog, jo snart som inen forbindelse vaa et sted, trænger der sig frem de vokrefrie blomster. Børnene glæder sig over at plukke disse og de voksne over at faa dem. Børnene præsjer og opbevarer brevet sitt og læser vaa et leve en bos av dem alle tilslutt. Det skal findes flere hundrede flags vildblomster i Alasca.

Fra pastor Ternagel hører vi med glæde rapportere, at ikke en eneste jul er mistet siden jul. Naar vi brenner, at der fra denne menighets stid har vært overført soll til den katolske kirke, er vi glade derfor og taffet Gud, at det nu en gang for alvor slut. Nu blir det for den nye missjonær at vinde tilbake de tapte ført. Hvilket støderet dermede ikke ikke vil bli vanskelig.

Den nor Igloos menighet giver isleministerer Shields et godt videnhjælp. Han sier, den er den heile lille øst av Alasca i hele Seward Peninsula, likeledes at de endog er langt længere sammen end sine faste brødre i samme landsby. Han funde haftes i Stolen, uten at hende børnene eller forældrene, si hvilke børn var protestantiske og hvilke katolske. Dette er store ord og taler godt for den lave vi i disse dage serer ikke hundredeårsdagen for.

Hør nogle måneder siden sendte pastor Ternagel os et fotografi av sin familie, som nu henger saa pent i vinenes værelse. Tak og tak for dette. Vi glæder os alle meget over at ha det.

Straks før den større del av husene færdet, gjorde missjonaren en 100 mil lang missionstur med hunde og hund. Men brem i næste nummer.

Da han kom tilbake drog børnene avsted til Cape Prince of Wales, det nordvestligste hjørne av Amerika.

De hadde arbeidet så slittig og har

haa litt tid til at komme ut i vinter,

at turen gjorde dem godt. De var

borte næsten en uke og mens hadde

missionaren en flink indfødt till at

foret for sig. De hadde også saat et

glædet børnene overrakte de med be

geistring om sin delige tur, men

stakk, de var litt syre i kroppen og

trækte.

Holstesolen er nu for lengre siden

forbry; likeledes sondagsolen; men

konfirmantenes driver endnu pa.

Der blir konfirmation her nærmest, og vi venter, at det skal bli en

hårlidsdag for Teller menighet.

Vi har gudssteme her hørt lørdag og de er efter forholdene paa

denne sid av aaret godt besøgte. Zo-

lut, en av konfirmanterne, er toll, og

han gjør sine jøder nosko godt.

Han er mere glad i læring, end i legemlig arbeide. Han leser meget og er

glad i religion. Han var en av dem,

som subskriberte på "Lutheran Herald"

og pengene tjente han ved at

pille toll, av hvilke han fikk over

1000 i vær. For selskabet var ig-

ham litt milt av i en spøkelshus, over

det skal han være, og latter ikke

for pris paa det. De har endnu ikke

et let det store stendiget blandt de

gammelt magasin der, som har sup-

pet ubemerket forbi ham, hvilket har

ret til heldenhetene.

Det glæder os meget at høre, at de

"møts" vi bad om for en tid siden,

blei arbeidet paa en mange.

Ja os nu je, hvor mange av kvindesforeningene vil sende os en. Vær ikke redd

at det skal bli for mange. De som

ikke blir brukt til piherten, opbevares

til de inngangene. Vær heller ikke redd

at det skal desse ut for længe

med at faa dem sørde. Hush, de

maa jentes tidlig, og naar de kom-

mer, skal de bli holdt for i "Pacific

Herold."

Søndag er det St. Hansdag. Vi

havde da vasket at helle "Red

Mountains", fjeldene bak missjonen,

men for tiden er mrs. Hansen meget tilde vasket av gigt og missioneren gaar med stiv lag etter et skjerm, saa det blir ikke noget av St. Hansdag i fastald.

Vi har ikke også her meget om at anlægge "var gærdens," men det vilde bli haardt at oparbeide dem. Bare stoven av jorden er endnu fint. Desuden er sommeren her saa fort og mange gange riktig sur, saa vi ikke kan få meget ut av det. Vi har heller forlue missionen med et elskende oplag av havproducenter, end havproducenter. Det falder lettare. De slipper da at oparbeide jorden, og faa vante vaa velsit; det eneste vi kan bli at høste.

Hør ligger endnu en del sine i ristet og rensr og veiret er furt. Dog, jo snart som inen forbindelse vaa et sted, trænger der sig frem de vokrefrie blomster. Børnene glæder sig over at plukke disse og de voksne over at faa dem.

Fra Igloos menighet fan vi med glæde rapportere, at ikke en eneste jul er mistet siden jul. Naar vi brenner, at der fra denne menighets stid har vært overført soll til den katolske kirke, er vi glade derfor og taffet Gud, at det nu en gang for alvor slut. Nu blir det for den nye missjonær at vinde tilbake de tapte.

Fra pastor Ternagel hører vi med

glæde rapportere, at ikke en eneste

jul er mistet siden jul. Naar vi brenner,

at der fra denne menighets

stid har vært overført soll til den

katolske kirke, er vi glade derfor og taffet

Gud, at det nu en gang for alvor

slut. Nu blir det for den nye missio-

nær at vinde tilbake de tapte.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode. Mr. S. Neilland og

Reinhardt den yngre talte Missiona-

nernes Sag iblandt de norske-luther-

nefolk i Amerika. For den tid

hadde Hauges Synode understøttet

Missionærerne i Madagaskar.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Det var i 90-årene at missions-

interessen blev hærdet godt i Fau-

nges Synode.

Pacific Herald
Kristelig Ugesblad udgivet af Pacific
Methodist University Association.
Redaktør: Pastor O. J. Ordal
Phone Main 4270.
112 St. 17th St., Tacoma, Wash.
Bladet kostet

for Aaret \$.75
for Aaret til Canada eller Norge 1.00
Betaling for Bladet sendes til "Pa-
cific Herald," Parkland, Wash.

Nyheder man sendes saa tidlig i
Ugen, at de rækkes her til senest Tors-
dag.

Adresseforandring.—Når en Abon-
ment forandrer Adressen, man denne
straks opgive baade den nye og den
gamle Adresse for at Bladet kan bli-
væsent til den gamle og i Stedet sendt
til den nye Adresse uden Ophold.

Entered as second class matter No-
ember 6, 1908, at the post office at
Tacoma, Wash., under the Act of
March 3, 1879.

M E R K .
Naar du indsender Betaling saa se
etter paa Adresselappens om der bliver
kvitteret. Det tager omtrent to Uger
for Kvitteringen kommer. Hvis der
indsniger sig Fejl, som ogsaa kan hä-
ve, saa skriv straks. Hvis de venter
med at gjøre dette, falder det svært
venskeligt at fås det rettet. Hjælp os
ogsaa med dette.

Alle Penge, som sendes til Herald,
søg sendes adresseret:
Pacific Herald,
Parkland, Wash.

Send iste Penge til Redaktionen
sa det volder Bryderi.

Læsere af "Herald" bør handle
med dem, som overleverer i "Herald."

Kredsmødet i Stanwood.
Glem ikke at vælge Delegeret til
Kredsmødet i Stanwood som holdes
fra 10. til 12. August.

Luther om Monopoler.

Hvorom taler Luther, ganske som
om han skulle have levet i vor Tid,
og hans Ord viser, at Menneske til
alle Tider er de samme. I "Der
Lutheraner" finder vi følgende om
ham:

Rat nogle ikke på anden Maade
formar et øvre sine Monopoler
og egenmægtige Råb, fordi der er
andres som har haft det samme Slags
Vare og Gods, saa farer de til og
følger til Gods jag billig, al dje-
nde andre ikke kan kontrærere med dem,
og vinger dem dermed til enten ikke
at følge, eller til sin egen Fordervæl-
le, således ligesom billig som de selv
kanledes faar de Monopol. Disse
folk er ikke nærd al faldes Mennes-
ker eller ej bo blandt Mennesker, ja
de er ikke værd, at man stude under-
nede eller formane dem, fordi Miser-
delen og Gierrighedens bos dem er
kaa grov og uoverskammet at de end-
og med megen Stade bringer andre
Stade, for al de alene kan være bag
Maledis. Det gjorde den verdslige
Dronched, om den var fra sandanne
folk, al daad de har, og dres dem
ud af Landet.

Likevel et det også et Aneb af
Egennatten, at naar tre eller fire
Mennesker har under sine Hænder et
eller to Slags Varer, som andre

dof ikke har eller dog ikke har til-
følgs, og de merker, at denne Vare
kommer i Prism og hver Dag bliver
dorere, saa klarer de sig sammen og
foregiver, at der er meget Svulst.
Hvor efter denne Vare, og at der ikke er
mange, som har den tilfølgs. Fordi
de da har denne Vare ganske i sine
Hænder, gør de den Vare med hvem
andre saaledes: Vi vil, fordi der nu
ikke er mere af denne Vare, hold
den i saa og laa høi Prism, og derom
nogen følger den billigere, skal han
mønte lide saa og kan meget derfor.

Fremdeles, det er også et valfert
Sætte Arbeide, naar en følger en
anden en Vare, som han selv ikke har
Kemlig saaledes: Der kommer en
fremmed sjæbmand til mig og spør-
ger, om jeg har saadan og saadan
Vare tilfølgs. Jeg siger ja, og har
den dog ikke, men følger ham den
for 10 eller 11 Skøn, mens man
ellers kan fås den for 8 eller 9
Skøn, og jeg lever ham at leve
den om to eller tre Dage. Samtidig
goar jeg hollig hen og højber om
denne Vare, der, hvor jeg fornud vid-
ste, at jeg funde fås den langt billig-
ere end jeg lever ham saa den for,
og jeg leverer ham den, og han be-
taler mig den, og jeg ejer en Forret-
ning med hans, og den anden Mand's
Penge uden Fare. Mæle og Arbeide
for mig selv, og jeg bliver rig. Det
kan man følde at ernære sig paa Ga-
den ved andres Penge og Gods, uden
at man selv behøver at drage over
Land og hav. Altså slige Speculan-
ter er Bodhugere og Glædere, men
de ondes for at være store og dyg-
tige folk.

Med sit hellige Blod.

og med sin uskyldige Lidelse og Død
har, liget vor Katedroms i den an-
den Artikel. Jesu Kristus gjenloft
sig fortalte og fordomme Menneske-

og til sig er han, fordi han er
uden Synd, og i fuldkommen Lydig-
hed opnulder Guds Vilje. Det har
vor Frelser gjort, da han ofrede sit

Blod og sit Liv. Han gjorde det i
Lydhed mod Guds Vilje; thi efter
Guds Råd og Bestemmelse fuld-
te han lidt og do. Det harer vi i den
døtre apositoliske Prædiken, at han

har givne hen efter Guds be-
frielse Råd og Forordningen" (Ap.
9, 2, 23). Gud selv "spredte Mit
i egen Son, men gav han hen for
os alle" (Rom. 8, 32). Han fulde
drifts denne Måls hans Fader hadde
givet ham. (Joh. 18, 11). Og med
billig Lydhed fædede han sig. Hvor-
tung end Lidelsen blev ham, saa sag-
de han dog altid: "Afe som jeg vil-
men som du vil." Derfor jammer
fatter Apostelen den hele Lidelseshi-
storie i disse Ord: "Han fornedrede
sig selv, saa han blev Indig indtil
Deden, je Kristi Død". (Gal. 2, 8).
Herr det fornemste Bud, det Bud
hvori alle Bud er indbefattede. Hjer-
lighedens Bud, har Kristus i sin
Lidelse opført. Han har estet os
og givet sig selv hen for os til et
Slagtoffer (Gal. 2, 20. Efes. 5, 2.
Gal. 1, 1). Ja, Historien om Kristi
Lidelse er en fuldkommen Lydhed-
herning og derfor hellig; det Blod,
som der blev ofret, er helligt Blod.

Kredsmødet af Reformationsfesten
her den 10. til 12. August tegner sig
til at blive et stort Møde. Sangerne
fra begge Menigheder har løbet sig
sammen og danet et kor vaa 50
Stemmer som vil sang under Ma-
det. Camano og Stillaguish Mu-
nicipalitets vil extræde. Desuden blir
der Talere. Programmer, Samtaf-
førsler, m. m. Søndag den 12te
blir der Reformationsfest. Pastor
O. O. Storlie prædicer paa Norsk i
Stanwood Kirke. Pastor Bergesen
prædicer samtidig i Øvens største
Hall paa Engelsk. Pastor Sletteland
prædicer i Freeborn Kirke.

A Midtostiden er der Axilusts-
fæstet i Parken omkring Kirken, og
kl. 2.30 er der Missionssmøde.

Det er i et det Bud, som der blev
udgivet, det Lin, som der blev give-
hen. Det var Guds Sons Blod som
blev i Kjærligheden, i Kjærligheds-
Pålands, i Kjærlighedens Domine
og paa Golgata. Det var Kjærlighedens
Herr, som man forsættes til
(Ap. 9, 3, 15). Paa sin Erfreeing
af hon var Guds Son. Hvor han
døde til Deden. At han, som døde
paa Korset, et Guds Son, har han
selv levet ved sin Opstandelse fra de
Døde. Sandelig, det dyrste som
denne Jord har haaret, det følelige
som findes i Himmelens og på
Jorden, blev givet hen, da Herren
udgjed sit Blod, led og død.

Ufunklidi har han udgjed sit
Blod, taalt Lidelse og Død. Ingen
fundt sigte ham for en Smid. Det
høie Råd, som ikke funde finde no-
get imod Jesus. Judas, som for-
vædede ham, Pilatus som fordomme-
ham, Misbræderen som blev forført
med ham. Øveddommen som han
rettede ham. Salset som slog sig for
til Brojt. alle vidnede hans
lykeldighed. Men Lidelse og Død er
en Straf for Skyldige. Saar siger
Herren selv ved Profeten: "Din
Dødsfæl tungte dig, og dinne Frajfal res Livsændring.

straffer dig." (Jer. 2, 19). Her
var derimod en Uskyldig, en, som in-
gen Synd havde gjort, og i hvis
Mund ikke er fundet Syng. Da dog
foregiver, at der er meget Svulst.
Hvor af som det? "Herren lod vores alles
Misgjerninger ramme ham" (Ef.
5, 6). Den andres Sted traf Straf-
ten ham. Ordet "uskyldig" ..
med sin uskyldige Lidelse og Død"
gjennem Evangelists Skrifter:

Kristi Faldstøjsret i vor Sted for
Guds Domstol: Den Uskyldige lider og
dør for de Skyldige. Dette Ord
danner Modtæningen til de Ord:
"Mit forståelse og fordomme Menn-
ske" Du Menneskab er skyldig
og Guds Domstol: Jesus er uskyldig
og han bliver fordomt, ikke du.

Tette er den i sit Slag enestaaende
historie, som vi i denne Tid har-
er: om en Lidelse, som er en hel-
lig Lydheds Gjerning, hvor Guds
Søn selv lider og dør, og den uskyldige
træder ind i de Skyldiges Sted.

Kristus har i sin Lidelse henvist sit
Blod og sit Liv for os Søndere ..
en Judsals saa dyr, at den mac gjæl-
de for al Sond, og saa hellig, at Gud
selv måtte tage den god som uafstælt.
Guds Velbning må ikke denne
Historie have for vor Tro, vor Lin,
vor Lidelse, vor Død, ja, for os naar
vi staar for Guds Domstol!

E. Ganzewitz i "Gudbl.".

Fra nort Virkesfelt

Seattle (Ballard.)

Søndag holdes fælles gudstjeneste
paa Nørst i Bethlehemskirken kl. 11
og ved engelsk i porten ved Chiesa
Ingen aftenaang.

Engdommens uslægt til Chicago
findes lørdag. Man mødes ved
Brugsen ved jorden af 24de ave. kl. 9.

Vindbefrielsen møter i mrs.
Strandens hjem, 1515 W. 51st st.
onsdag kl. 2.

Menighedsråd afholdes mandag
aften, og alle stemmeberettigede be-
des møte frem, da det er meget vigtige
faer, som behandles deriblandt
forening med Bethlehemens menighed.

Der blir, efter menighedens beslut-
ning, ingen gudstjenester i Strand-
kirken den 8te og 12te august.

Stanwood, Wash.

Kredsmødet af Reformationsfesten
her den 10. til 12. August tegner sig
til at blive et stort Møde. Sangerne
fra begge Menigheder har løbet sig
sammen og danet et kor vaa 50

Stemmer som vil sang under Ma-
det. Camano og Stillaguish Mu-
nicipalitets vil extræde. Desuden blir
der Talere. Programmer, Samtaf-
førsler, m. m. Søndag den 12te
blir der Reformationsfest. Pastor
O. O. Storlie prædicer paa Norsk i
Stanwood Kirke. Pastor Bergesen
prædicer samtidig i Øvens største
Hall paa Engelsk. Pastor Sletteland
prædicer i Freeborn Kirke.

A Midtostiden er der Axilusts-
fæstet i Parken omkring Kirken, og
kl. 2.30 er der Missionssmøde.

Det er i et det Bud, som der blev
udgivet, det Lin, som der blev give-
hen. Det var Guds Sons Blod som
blev i Kjærligheden, i Kjærligheds-
Pålands, i Kjærlighedens Domine
og paa Golgata. Det var Kjærlighedens
Herr, som man forsættes til
(Ap. 9, 3, 15). Paa sin Erfreeing
af hon var Guds Son. Hvor han
døde til Deden. At han, som døde
paa Korset, et Guds Son, har han
selv levet ved sin Opstandelse fra de
Døde. Sandelig, det dyrste som han
rettede ham. Salset som slog sig for
til Brojt. alle vidnede hans
lykeldighed. Men Lidelse og Død er
en Straf for Skyldige. Saar siger
Herren selv ved Profeten: "Din
Dødsfæl tungte dig, og dinne Frajfal res Livsændring.

Gud vælger vor Røde.
M. A. C.

Søndag Aften kl. 7.30.

I Immanuel's Lutherske Kirke

kl. 11. og Stevens St., er der ingen
Gudstjeneste Søndag. Men Gudstjeneste
den 12te August om Aftenen.

Torald E. Johnson og Mrs. Elsa
Jørgensen blev ægtede ved Pastor
Hagges i Brudgommens Hjem den
28. Juli. Vi ønsker Brudgommen

Guds Røde og Bessigelse paa de
Dødsfæl tungte dig, og dinne Frajfal res Livsændring.

Tacoma, Wash.

Gudstjeneste i Vor Frelsers Kirke.
Søndag 3 og 17de Gade til Høimesde
kl. 11 paa Engelsk. Vi tror nemlig
at Usługten vil først finde Sted om
et par Uger. Det bliver ingen Aften-
sang.

Sjømandsprest John Cleland fra
Brooklyn, N. Y., holdt et serdels
interessant illustreret foredrag om
Sjømandsmissionen i Tacoma paa
Mandag Aften. Foredraget holdtes
i Den Første Lutherske Kirke paa 3
Street. Pastor Ordal og Menighed
hættede en Del af den, de fulde alle
vaaret der var tilstede.

Overvunden i Kjærlighed!

Der var engang en Soldat, som
var Grund af sin Ulydighed og da-
lig Opførelse flere Gangs var ble-
vet straffet. Da han efter engang
var Grund af en lignende Kjærlig-
heds træder ind i de Skyldiges Sted.

Jeg har forsøgt alt med Gutten;
men han er blevet værre istedet
bedre; nu ved jeg ikke mere, hvordan
jeg skal tage ham.

Officeren svarede:

"Har Du også forsøgt at tilgive
ham?"

"Hvorledes kan jeg det?" svarede
kommandanten, naar han vedbli-
vende overtræder Lovene, men han jo
fundt sig i at lide den Straf, som dis-
se foretræder.

Officeren svarede:

"De lunde jo under Dommen fra-
ve de Ord: 'Førgært i Maade!'"

Soldaten blev ført ind. Trof og
trof sig trætte han frem og hørte
Straffen blive opført. Det var Vidner
ne, og han funde ikke negle sin
Stud, med trof sig Mine ventede
han sin Dom. Da trætte Komman-
danten frem og sagde:

"Vistnok er du fuldstig, men denne
Gang har jeg ikke ettergivet dig din
Straf."

Dette var noget ubart! Soldaten
blev underlig tilmod, han løbte
sit Øst mod Jorden, hans hænde
blev straffet mildnedt, og det to
større Tærer randt nedad hans Klinder,
sæde han døbt bæret:

"Hød for noget? Det lættede og
ulægtige Menneske vil De ikke
tilgivelse!"

Og med et løbemmeligt Vill tog
han Vistnok for aldrig mere at blive
ført frem som auflaget. Han blev
fra den Stund et andet Menneske
hærdeligt besæret ham.

Kristi Blod renser fra Synd.

Til en bitter Skælen holdt Syn-
der traadte en Dag en traadte Kristi-
sten ind for ved Guds Råde at vise
ham hen til det Guds Lam, som var
borttaget alle vorer Synden. Nuar
den bedrøvede Mand lagde sin Nød
svarede den anden blot ved at anføre
de Ord:

"Jesus Kristi, Guds Sons Blod
renser os fra al Synd."

"Det har jeg hørt de tusende Gan-
ge, men det hjælper mig ikke," saa
sæde den bekymrede.

"Den kristi Guds Sons Blod ren-
ser os fra al Synd," gjetog den an-
den.

Den bedrøvede hædte intet at ind-
vende vangende disse Ords Sand-
hed i og for sig; men naar det gældt
at andene dem paa sig selv, hænde
hen en del af Indvendelser: Han
var endnu utro, han hænde endnu
i og overværet Synden os.

Men imod vor Indvending gjetog den
anden blot det samme Ord:

</div

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

LETTER FROM TELLER,
ALASKA.

(Read at Young People's Convention, Bellingham.)

Mr. Chairman, Delegates and Friends!

Grace to you and peace, dear young people, from God our Father and the Lord Jesus Christ. Amen.

Recollecting our last year's successful convention with all its enterprises, great and small, it is with deepfelt sorrow that I write. I will not be able to be with you this year, to share with you work and play, to share with you advice and instruction, to reap with you joy and pleasure. But, God has an appointed work for all of us to do.

When He in his wisdom measures it out it is only left for us to perform it. Are we then as young people left out here? No, not at all. That's why we have our young people's societies. That is why we have our annual conventions. These belong to us and we to them. It is in these we must act. It is here we must show ourselves at our best. Let us then, dear friends, make the best we can out of these conventions. Let us, as young people, show that we love our God and our dear Lutheran Church, that we are willing to take a lift, to make a sacrifice, to pull in the harness.

It has fallen in my lot to drive dogs. A large and well fed dog team is good and well to have, it gives a fine appearance, but a dog which is not willing to take a lift, to make a sacrifice, to pull in the harness is of no use to the dog man. It only carries the harness, that's all. It is disposed of immediately. Now, many of us young people are that way. We only carry a Lutheran name, we don't work with it, we don't pull

in the harness. And our load is a heavy load, nothing less than the bloody cross of our crucified Savior, Jesus Christ. Let us be aware that we at the end of the race are not disposed of also.

Since I came up here I have often wished that we at these conventions could take more decisive action as regards the mission work. The reading of paper on the home and foreign missions is a splendid idea. It stimulates interest and love. But we can not stop here. Why not take more decisive action? Having a trifle of experience in this mission field let me suggest something which may be could help us to get a little start.

First consider the earnest plea of the Marys Igloo congregation. Couldn't something be done by us to a realization of this plea? These our people have steadily been consumed by the Catholics. But since Christmas we have not lost one single soul. Don't you see how they are bending every inch of their beings only to remain Lutherans? But it cannot last long! If these people don't get help soon they will again give after. Therefore, dear friends, take action, and act quickly before it is too late.

Secondly consider the following:

The day before I left Rev. Foss said to me: "I wish I could go up there for a short trip." Here is a splendid chance for a bit of missionary work. We all love, honor and highly esteem this God-fearing, honest gentleman, the teacher and preacher of many of us. We admire him for his kindness and plainness; we obey him as none other; we follow him as few. How wouldn't he enjoy a trip to this mission field! How wouldn't the Eskimos enjoy listening to his wonderful message!

How wouldn't they shake hands and rejoice in a conversation with him! How wouldn't the children flock around him, follow him! And how great wouldn't the influence of such a trip be for himself, for the Eskimos, and for us! Rev. Foss is the main force for the home mission among us and we all agree that he deserves this trip. Young people, why can't we get the honor of sending him? It can be done. Let us take decisive action.

Choose at the convention one member of each Y. P. S. present. Let this committee choose their officers. Then let the members of this committee go home to their respective Y. P. S., choose their sub-committees and get right down to business and busyness. As the collection of the money proceeds it is left only for the sub-committees to report to the treasurers of the main committee, he gathers the money, reports in the church papers and off goes president Foss on an inspection tour to this mission field next summer!!! We young people would enjoy doing this and it would indeed be a good mission work. Try it! The results would be many.

Again, following the same method of collection, games, picture books and other reading matter could be bought and sent to this home. The Eskimo children love to look at good pictures and to read good books, but here are none to let them have. In the long winter evenings these would give them something to do and keep them from doing much mischief, and at the same time save the missionary from much watching and uneasiness. Let a few Y. P. S. work together on getting good picture books, others on getting good games. We know the English proverb "An idle brain is the devil's workshop," also the influence of good pictures on a child's mind, therefore this

would indeed be a noble mission work well worth while discussing at our convention.

Again, a systematic arrangement of letters written and sent by us young people to the far-away workers in our different mission fields ought to be considered. Every one of us could take part in this work. And by experience I know the influence of a well written, sympathetic Christian letter from friends at home. Yes, I have even received letters from friends I don't know, the result being the same, if not more so. The lonely mission field worker may get tired and discouraged, may feel like giving it all up, but such a Christian letter would make a new man out of him, would brace him up, make him continue the fight, urge him on to better work, encourage him to yet more sacrifices. Friends, the influence of such a letter is great. Therefore take decisive action on this at your convention this year and in the following years we'll see the results: the workers in our mission field will be more, the mission fields themselves expand, the number of saved souls increase, more love, more action, more confession, better Lutheran young people. Indeed tremendous results only of one single letter, or two or more, in the year from each of us young people. Why not try it for a year and then consider if it is worth while?

For many reasons we have no Y. P. S. up here. The Eskimos are not ready for it yet, neither do they crave it, nor is it necessary. But we have indeed a lot of good young people in our churches. How would you like to have with you a couple of eskimo delegates? I could send you the most excellent Eskimo delegates. Only too bad we haven't the means up here. Suppose we get them down for next convention? What do you say? Another little piece of valuable mission work.

Well, there will always be enough for us young people to do in the mission fields. Only let us take action. And I don't doubt but that you will at this convention, too. I know the missions will be considered. Then please don't forget our Alaska mission. Very little was done for this mission last year. What more can you report having done for it this year?

Then, Mr. President and all, may you have a successful and blessed convention. As a member I wish I could have been with you all and enjoyed it with you, but since that cannot be so this year I pray that God may be with you, young people, and bless it all for you.

Spin cheerfully, not tearfully,
Though weary you plod,
Spin carefully, spin prayerfully,
But leave the thread with God.

Most respectfully, your active member,

T. Galhaugen,
Teller Lutheran Mission, March
28th, 1917.

A PRAYER.

Speak to me, Lord, in the calm early morning,

As fresh from my slumbers Thy presence I seek,
Teach me to walk 'mid life's cares
And temptations,

And pure and unspotted my spirit to keep,

Speak to me, Lord, in the glare of the noon day,

When, weary and fainting, I stumble or fall,
Oh, speak to me then, lest in stress of temptation

The world and its baubles my soul shall enthrall,

Speak to me, Lord, in the hush of the evening,
When the hills echo back thesweet Angelus chime;
And up from the vale in the paths homeward wending
The sheep and the shepherd in quietness climb.Speak to me, Lord, when the night shades have fallen,
And far overhead the stars twinkle and shine,
Speak "Pardon" and "Peace" ere I sink into slumber,
And light up my couch with Thy radiance Divine.
—Gertrude M. Watson.

AN EXCELLENT WAY.

By Edward T. Horn, D.D., LL.D.

Text:—"And yet I show you a more excellent way."

I Cor. 12: 31.

Less Excellent Ways.

Are you satisfied with the man who pays his church dues, but never comes to church?

Or with the man who pays church dues and responds to requests for assistance and helps in paying for general Church work, yet is irregular and uninterested in the church services?

Or with the man who pays and comes, but in his daily life is not scrupulous, high-minded?

Or with the man who pays, goes to the communion, is honest in his dealings and decent in his life, yet severe, perhaps censorious, not kindly, nor sympathetic?

All these exemplify sides of Christian life, necessary and exemplary but they leave out something that belongs essentially to the character of a Christian man.

The Excellent Way.

1. Perhaps the best way of describing that something would be by calling it a feeling of his unity with other men; of his obligations to and solidarity with them: with his family, neighborhood, country, congregation, Church, men.

The circle of sympathy would widen as the man grew and his consciousness awakened. Its very highest expression is when one feels himself a member of the Body of Christ, and as such related to every one for whom our Lord was made flesh and dwelt among us. Such a one cannot think of himself apart; does not work alone; neither works, nor saves, nor spends for self; at day-break and at nightfall shares the burden and the hope of others.

2. St. Paul describes such a man as patient, good to others, modest, lowly-minded, decent, unselfish, placable, unsuspicious and fairminded, sensitive to evil, sympathetic with the right, unresentful, trusting, hopeful, indefatigable. We would say bighearted, generous. What an asset such a man is everywhere. To him we go for consolation, for encouragement. His very presence brings all to pull together.

3. This is the spirit which is meant by the word charity. The word often is translated love. It must not be confounded, however, with the love which members of a family, or close, familiar friends have for each other, and which, perhaps, is not voluntary at all. It is a love which may and should be cultivated friendliness, confidence and mutual regard.

COLE MARTIN CO.

926 PAC. AVENUE

HAR MEGET STORT LAGER
AF BØGER FOR ALLE SKO-
LER, FOR HJEMMET BIBLI-
OTEK OG FOR ALLE SOM LÆ-
SER. DE HAR GLOBE-WER-
NICKE BOOK CASES, WATER-
MAN'S PENNE, SKRIVEPAPIR
OG ALT SOM FAAES I EN MO-
DERNE BOGHANDEL.

be cultivated, and which is due to the unlovely. It is comparable with the love wherewith our Lord loved us while we were yet sinners. It is the peculiar virtue of the Church, the inward bond and the outward manifestation of its life. It found expression in the love feasts of the ancient Church, with which the Holy Communion was united, and which, as love grew cold, had to be abandoned because of the abuses which adhered to them. It is the feeling of fellowship with one another which unites men of different station and occupation, with one another in Christ.

How greatly that sentiment is needed today. The pursuit and enjoyment of wealth is divisive. The associations which men enter into to secure profit or their rights, such as corporations, trade-unions, are mutually antagonistic, and, like most beneficial organizations, are built upon personal need of acquisitiveness. Men go into them for what they may get out of them. It cannot be denied that there is a growing altruism of the head or of the heart, of law or of love, the simulated fraternity of an artificial association, or the living, growing kindness of men for one another, founded in eternity, and flowing forth into them from the Heart of God!

This is the Way of Christ.

1. We find the example of such fellowship in our Lord Jesus Christ. He became poor for our sake. He was made flesh and dwelt among us. He ascended on high to sit, flesh of our flesh, and bone of our bone, at the right hand of God.

2. We cannot follow Him except on this way of love—that is the way of living in common the common life of men.

3. There is nothing before a selfish man. Christ comes in our nature. Here we have fellowship with one another with Him. Beyond is the General Assembly and Church of the first born, whose names are written in heaven. A man cannot live apart in this world, and in heaven he cannot live apart.

Therefore let it be for us: Brother-Christian, Brother-man.

We look back to a simpler time, when the towns we lived in were smaller; when every one knew every other; when there could not be sickness in a house without one going to help; could not be a death without all following the body to the grave. How many things have come in to interrupt our sympathy with one another! Let us not seek or value what raises us apart from others, but cultivate friendliness, confidence and mutual regard.

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE

Fra New York

2. August

16. August

'Hellig Olav' 20. Sept.

Fra Kjøbenhavn: 'Oscar II' 3. August. 'Hellig Olav' 30. August. Fra Kristiania: 'Oscar II' 11. August. 'Hellig Olav' 31. August.

Amerika Billetter

kan nu telegraferes til
stægt og venner i Norge
og Danmark mod Betaling

meste agent eller til

SCANDINAVIAN AMERICAN LINE

The Chilberg Agency 702, 2nd Ave. Seattle

J. F. Visell, 1114 Pacific avenue, Tacoma.

The Pacific Lutheran Academy
and
Business College

A Christian School for Young Men and Women

Prepares thoroughly for any College.

Fully accredited by University of Washington. Twenty-one years' experience.

Courses:

College Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic.
Music, Practical Architecture, Special Course
for Foreigners.

Enter any time.

Cheaper to attend School than to pay Board at Hotel.

Tuition, board, room, and washing for 36 weeks \$180, 18 weeks \$95.

Send for Circulars Free.

Address

N. J. HONG, Principal,
Parkland, Wash.